

Suhiltzailea eta su txikia

Bazen behin, Marc izeneko suhiltzaile bat. Marcek hogeita lau urte zituen, eta egunero kaskoa eta jaka horia jantzi eta “nino-nino” egiten zuen suhiltzaileen kamioi gorrian sartzen zen.

Goiz batean, Marcek dei bat jaso zuen:
—”Su txiki bat dago basoan!” esan zioten.

Marcek oso azkar gidatu zuen, baina kontuz. Iritsi zenean, adar batzuk erretzen ari ziren sugar txikiak ikusi zituen. Sua piztu zen norbaitek kanpalekuko su bat zaindu gabe utzi zuelako.

Marcek ur-mahuka hartu, ura zabaldu eta… pux! Sua itzali eta ke artean desagertu zen.

Txoriak berriro abesten hasi ziren, zuhaitzak pozik zeuden, eta ondoan jolasean ari zen neskato batek esan zion:
—”Eskerrik asko, suhiltzaile! Orain seguru gaude.”

Marcek irribarre egin eta erantzun zuen:
“Suhiltzaileok denoi laguntzen diegu. Suteak itzaltzen ditugu, jendeari laguntzen diogu eta natura zaintzen dugu. Baina garrantzitsua da guztiok arduraz jokatzea: ez dugu inoiz kanpalekuko su bat zaindu gabe uzten”.

Marc suhiltzaile-etxera itzultzen ari zela, beste dei bat iritsi zen. “Katu bat zuhaitz batean trabatuta dago eta ezin da jaitsi!”

Marc kamioiaren eskailera handiarekin iritsi zen. Gora igo zen eta katua beldurrez miauka aurkitu zuen. Suhiltzaileak astiro hartu eta jabeari itzuli zion, oso eskertuta zegoen emakume adineko bati.

“Ikusi?” esan zuen Marcek, “Suhiltzaileok ez ditugu suteak bakarrik itzaltzen. Animaliei eta pertsonei ere laguntzen diegu behar dutenean”.

Egun hartan, herriko guztiek ulertu zuten suhiltzaileek gu guztiok seguru mantentzeko lan egiten dutela, eta besteei laguntzeak beti indartsuago eta zoriontsuagoak egiten gaituela.